

Vonnisnummer 2019/ 544
Rolnummer 18G012438
Systeemnummer 13RG38468
Repertoriumnummer
Notitlenummer parket
Datum van uitspraak 19 februari 2019
Naam beklaagden 1. 2. 48

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen,
afdeling Gent
strafzaken**

Vonnis

kamer G30d

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. _____, geboren te _____ op _____
van Belgische nationaliteit

687

2. _____ geboren te _____ op _____, wonende te _____
, van Belgische nationaliteit

688

De beklaagde(n) om zijn/haar/hun verdediging voor te dragen en op conclusie van het openbaar ministerie het vonnis te horen uitspreken over volgende feiten:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____
elgendom van _____, geboren te _____ op _____
wonende te _____, en _____, geboren te _____ op _____
wonende te _____;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie

meer bepaald de vergunde annex op de eerste verdieping te hebben afgebroken, en over de volledige perceelsbreedte te hebben heropgericht zonder stedenbouwkundige vergunning.

Te : In de periode van 10.10.2012 tot 10.11.2012 (zie st. 1, 2, 10, 24)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

op het perceel gelegen te : , kadastraal gekend als ,
, eigendom van : , geboren te : op :
wonende te : , en : , geboren te : op :
, wonende te : ;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

a) het optrekken en plaatsen van een constructie

meer bepaald:

1. Op de perceelsgrens, met de woning op nr. , op de eerste verdieping een scheidingsmuur te hebben opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning;
2. Aan de nieuwgebouwde perceelsmuur een afdak te hebben geplaatst van ongeveer 2m² groot zonder stedenbouwkundige vergunning.

Te : In de periode van 10.10.2012 tot 10.11.2012 (zie st. 1, 2, 10, 24)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

De dagvaarding werd ingeschreven op het kantoor rechtszekerheid te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1. VCRO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 20 november 2018.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 15 januari 2019.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 15 januari 2019 :

- de herstellende overheid, vertegenwoordigd door meester Sylvie Kempnaire, advocaat te 9051 Gent, Putkapelstraat 105 A;
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door J. Ostyn, substituut-procureur des Konings.

De beklaagden, en alhoewel behoorlijk gedagvaard, zijn op de terechtzitting niet verschenen, noch iemand om hen te vertegenwoordigen.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Felten

4. Op 28 september 2000 verleende het college van burgemeester en schepenen aan de heer een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een handelswoning gelegen te

Op 26 augustus 2005 werd vastgesteld dat bovenvermelde vergunning niet was nageleefd.

Op 29 december 2005 werd een regularisatie-aanvraag ingediend door de bouwheer.

Het college van burgemeester en schepenen verleende de vergunning en op 7 juni 2007 werd vastgesteld dat de werken uitgevoerd waren conform deze vergunning.

Vornoemd perceel is gelegen binnen de perimeter van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "Afbakening grootstedelijk gebied" dat bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 definitief werd vastgesteld. Volgens het gewestplan " " ligt het perceel in woongebied.

5. Op 21 november 2012 werd vanop een naburig perceel vastgesteld dat de vergunde annex op de eerste verdieping was gesloopt en vervangen door een nieuw volume dat zich uitstrekte over de volledige perceelsbreedte en groter en hoger was dan laatst vergund.

6. Op 4 februari 2013 stelde de ambtenaar bevoegd om stedenbouwkundige misdrijven op te sporen ter plaatse vast dat op voornoemd perceel, eigendom van eerste en tweede beklaagde, volgende handelingen werden uitgevoerd:

- De vergunde annex op de 1ste verdieping werd afgebroken en over de volledige perceelsbreedte heropgericht tot op een bouwdiepte van plus minus 14.40 m.
- Op de perceelsgrens met de woning op nr. " " werd op de 1ste verdieping een scheidingsmuur opgericht van plus minus 2 m hoog en plus minus 2 m lang.
- Aan de nieuwgebouwde perceelsmuur werd een afdak geplaatst van plus minus 2 m² groot.

Deze handelingen werden uitgevoerd in opdracht van beide beklaagden.

7. Eerste beklaagde verklaarde op 7 april 2013 kort samengevat:

- dat hij en zijn echtgenote opdracht gaven om de werken uit te voeren,
- dat de werken werden aangevat op 10 oktober 2012 en ongeveer een maand duurden,
- dat de werken bestonden in het afbreken van de annex op de eerste verdieping om vervolgens een nieuwe muur te metsen op een bouwdiepte van 14.40 meter,
- dat tevens een afdak werd geplaatst om daarin de vuilbakken te plaatsen,
- dat er geen toezicht werd gehouden op de werken door een architect doch er wel een architect () werd aangesteld voor het opmaken van de plannen,
- dat er geen aannemer werd aangesteld,
- dat hij zelf de werken uitvoerde,
- dat hij tot op heden geen regularisatieaanvraag heeft ingediend,
- dat hij de werken diende stop te zetten en diende te wachten op een verhoor door de politie en op een antwoord van de bevoegde diensten,
- dat zij zich zullen houden aan de beslissing die zal genomen worden,
- dat de beweegreden voor de werken lag in het feit dat zijn vrouw een betere en grotere en propere badkamer wou hebben,
- dat hij wist dat dit in strijd was met de vergunning doch akkoord was om een eventuele boete te betalen.

8. Tweede beklaagde verklaarde op 7 april 2013 de verklaring van haar echtgenoot te bevestigen en zij stelde niets te hebben om eraan toe te voegen.

9. Op 5 juni 2014 werd een herstelmaatregel goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen.

Deze vordering beveelt de uitvoering van aanpassingswerken conform de goedgekeurde plannen en bijzondere voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning , verleend door het college van burgemeester en schepenen op 30 maart 2006:

-de bouwdiepte op de eerste verdieping moet beperkt worden, waarbij de achtergevel tot 12.60 meter reikt, gemeten vanaf de voorgevellijn; de eerste verdieping dient m.a.w. te worden uitgevoerd conform de goedgekeurde plannen van de stedenbouwkundige vergunning ;

-de overige constructies die niet in de vergunning vervat zijn, dienen integraal te worden verwijderd zijnde :

-de scheidingsmuur van 2 m hoog en 2 m lang die op de perceelsgrens met de woning op nr. werd gebouwd;

-het afdak van 2 m groot dat geplaatst werd aan de nieuw gebouwde perceelsmuur.

-het plat dak mag niet als dakterras worden aangelegd noch als dusdanig gebruikt worden.

10. Op 19 juni 2014 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aan bij deze herstellvordering (enerzijds het herstel en anderzijds het uitvoeren van aanpassingswerken onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag).

11. Op 17 juli 2014 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid positief advies met betrekking tot de herstelmaatregel.

12. Eerste beklagde verklaarde op 14 oktober 2014 onder meer dat ze inmiddels verhuisd zijn naar de en dat hij het advies afwacht van zijn advocaat die een regularisatiedossier gln g Indienen.

13. Ondanks de belofte tot uitvoering van de werken tegen eind 2017, werd op 14 februari 2018 vastgesteld dat er nog geen aanpassingswerken werden uitgevoerd.

Beoordeling

14. Uit de gegevens van het straf dossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten ten aanzien van eerste en tweede beklagde bewezen zijn. Hiervoor kan inzonderheid verwezen worden naar de vaststellingen van de ambtenaar bevoegd om stedenbouwkundige misdrijven op te sporen en het fotodossier.

Straf

15. De bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van beide beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat in hoofde van beide beklaagden voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de straf voor het zwaarste misdrijf.

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd.

De feiten zijn echter (nu) onder artikel 6.2.1. VCRO strafbaar gebleven.

Krachtens artikel 6.2.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van een rechtspersoon.

In geval van verzwarende omstandigheid is de minimumstraf echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon (en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een rechtspersoon).

16. Het openbaar ministerie vorderde voor elk der beklaagden een geldboete van 500 euro.

17. De straf moet doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Zo staat het ook in artikel 5 van Richtlijn 2008/99/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

18. De beklaagden stelden hun eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straf moet van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de gemeenschap een grote kost met zich.

Eerste beklaagde liep naast 3 veroordelingen wegens verkeersinbreuken ook reeds een veroordeling op tot het betalen van een geldboete van 1.000 euro (gebracht op 5.500 euro) waarvan de helft met uitstel voor 3 jaren, wegens inbreuken op de milieuvergunning (zie vonnis correctionele rechtbank Gent van 22 februari 2011) en heeft daar blijkbaar geen lessen uit getrokken.

Tweede beklaagde heeft een blanco strafregister.

Rekening houdend met bovenstaande en de onderscheiden rol en het aandeel van de beklaagden, komt het passend voor deze beklaagden elk te bestraffen met een geldboete van 500 euro te vermeerderen met de opdeciemen of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

De omvang van deze geldboeten, die tegemoetkomt aan het beoogde preventieve en repressieve doel, is aangepast aan de ernst van de feiten en de duur van de vervangende gevangenisstraffen is aangepast aan de omvang van de geldboeten.

Wat tweede beklaagde betreft, kan mede gelet op haar blanco strafregister, de heft van de geldboete met uitstel opgelegd worden.

KOSTEN en BIJDAGEN

19. De beklaagden moeten worden veroordeeld tot de gerechtskosten zoals hierna begroot.

20. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdeciemen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de Juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

21. Bij besluiten neergelegd op **18 december 2018** vorderen het college van burgemeester en schepenen, dat de vordering heeft ingeleid en waarbij de gewestelijk stedenbouwkundig

inspecteur zich heeft aangesloten op 19 juni 2014 én de burgemeester van de stad , die de vordering tot herstel verderzet, het herstel te bevelen zoals hierboven omschreven (zie randnummer 10) en dit binnen een hersteltermijn van 3 maanden vanaf het vonnis en op straffe van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging alsook eiseres tot herstel te machtigen ambtshalve en op kosten van de beklaagden over te gaan tot uitvoering van de werken bij nalatigheid van de beklaagden.

Huidig artikel 7.7.5 VCRO bepaalt dat vanaf de inwerkingtreding van titel VI, hoofdstuk 111, afdeling 1, zoals gewijzigd bij artikelen 55 tot en met 61 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning - dit is vanaf 1 maart 2018 - de burgemeester en de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur de taken en bevoegdheden overnemen die voor de inwerkingtreding door het college van burgemeester en schepenen werden waargenomen in het kader van titel VI van deze codex, en zetten ze de herstellervorderingen voort die door het college van burgemeester en schepenen werden ingeleid bij het openbaar ministerie of voor de burgerlijke rechter.

22. Het herstel werd nog niet uitgevoerd.

De herstellervordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

23. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 150 euro per dag moet worden opgelegd. Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

24. Gelet op de omvang van de gevorderde werken en de reeds geboden kansen is een termijn van 4 maanden voldoende als hersteltermijn.

25. Op grond van huidig artikel 6.3.4, §1 VCRO beveelt dit vonnis dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op kosten van de veroordeelden als de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld.

Burgerlijke belangen

26. De mogelijkheid bestaat dat andere personen schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven hebben geleden.

Ingevolge artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (VTSv) moet de rechtbank die burgerlijke belangen ambtshalve aanhouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14 van de Wet van 29 juni 1964;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende bij verstek,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A en B, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 50 opdeclemen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A en B, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 3.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 250 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 1.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 23 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Kosten en bijdragen

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt elke beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 53,58 euro.

Veroordeelt en hoofdelijk tot de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 282,18 euro, te vermeerderen met de kosten van betekening van dit vonnis.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

Verklaart de herstellvordering, ingesteld door het college van burgemeester en schepenen van de stad , en waarbij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich heeft aangesloten en die op grond van huldig artikel 7.7.5 VCRO wordt voortgezet door de burgemeester van de stad gegrond in de hierna bepaalde mate:

Beveelt het herstel op het perceel gelegen te kadastraal bekend als door uitvoering van volgende aanpassingswerken conform de goedgekeurde plannen en bijzondere voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen op 30 maart 2006:

- de bouwdiepte op de eerste verdieping moet beperkt worden, waarbij de achtergevel tot 12.60 meter reikt, gemeten vanaf de voorgevellijn; de eerste verdieping dient m.a.w. te worden uitgevoerd conform de goedgekeurde plannen van de stedenbouwkundige vergunning ;
- de overige constructies die niet in de vergunning vervat zijn, dienen integraal te worden verwijderd zijnde :
 - de scheidingsmuur van 2 m hoog en 2 m lang die op de perceelsgrens met de woning op nr. werd gebouwd;
 - het afdak van 2 m groot dat geplaatst werd aan de nieuw gebouwde perceelsmuur.
- het plat dak mag niet als dakterras worden aangelegd noch als dusdanig gebruikt worden.

EN dit onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens en ten voordele van de burgemeester/gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 4 maanden vanaf de dag waarop huldig vonnis definitief is.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de stad , indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien in de plaats en op kosten van de veroordeelden overeenkomstig art. 6.3.4. VCRO.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 19 februari 2019

waarbij de voorschriften vervat in artikel 195 Wetboek van Strafvordering zijn nageleefd.

Aanwezig:

S. De Schrijver

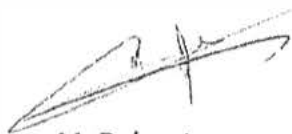
J. Ameloot

M. Delporte

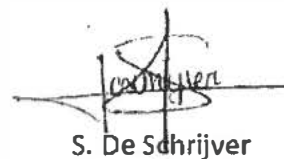
voorzitter

substituut-procureur des Konings

griffier.

M. Delporte

S. De Schrijver